

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	23.10.2019. 8:58:20		
Klasifikacijska oznaka	034-07/19-01/53		Org. jed.
			376-08
Urudžbeni broj:	437-19-4		Pril. Vrij.
			spis 0

i broj: UsII-301/19-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te sudske savjetnice Matee Miloloža, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička 21, kojeg zastupa [redacted] dipl. iur. temeljem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Trilja, kojeg zastupa [redacted] odvjetnik u Zagrebu, [redacted], u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/846, urbroj: 376-05-3-19-16 od 24. travnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi Gradu Trilju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana po primitku presude, dok se s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova upravnog spora zainteresirana osoba odbija.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Trilja prema evidenciji Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Sinj, dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastru – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenima u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, br. 542/2018 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke rješenja utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturi operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama Grada Trilja od 7. prosinca 2009., Odluci o izmjenama i dopunama Odluke o nerazvrstanim cestama od 11. lipnja 2018. i potvrdi Grada Trilja, Upravnog odjela za prostorno uređenje, imovinskopravne poslove, komunalni sustav i zaštitu okoliša od 5. travnja 2019. i Jedinstvenoj bazi podataka nerazvrstanih cesta na područja Grada Trilja koja je

grafički i tekstualno prikazana na službenoj web stranici Grada odnosno na geoinformacijskom sustavu Grada Trilja, koje su sastavni dio rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Grada Trilja i na kojima tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Točkom III. utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. ovog rješenja čime trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedeni u Elaboratu. Točkom IV. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji zemljišnoknjižnog odjela Sinj ili podredno odjela za katastar nekretnina Sinj, dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom V. utvrđuje se da Grad Trilj ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 21. rujna 2018., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Grada Trilja ukoliko je ista nastupila nakon 21. rujna 2018. prema evidenciji zemljišnoknjižnog odjela Sinj dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom VI. izreke rješenja obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi tuženiku i Gradu Trilju. Točkom VII. obvezuje se tužitelj u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Gradu Trilju naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade tuženiku i Gradu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VIII. obvezuje se Grad Trilj omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je nadležnost HAKOM-a propisana u članku 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17., dalje: ZEK), te je između ostalog, u stavku 1. točki 11. propisano da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranku u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja, kao infrastrukturnog operatora. Tužitelj upućuje na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.) kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1., te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se i na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.) kojom je propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka, ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjestu nadležnost. Smatra, da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka, prenijevši utvrđivanje parametara za određivanje naknade za pravo puta na tužitelja, kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je, uzevši u obzir navedene zakonske i podzakonske norme, zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske te se poziva na presude ovog Suda, poslovni broj: UsII-234/18-6 od 16. siječnja 2019. i poslovni broj: UsII-321/18-7 od 20.

veljače 2019. Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da tužbene navode smatra neosnovanim, jer se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova ovoga Suda iznesenih u ranijim presudama, kao naprimjer, presudama UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim te predlaže da sud pri rješavanju i ovog predmeta uzme u obzir stajališta iznesenim u tim presudama. Pojašnjava da je upravo na temelju izjave tužitelja, broj: 594/2018 od 30. prosinca 2018. i izvoda iz poslovnih knjiga od 23. studenog 2018., Elaborata o pravu puta, broj: 542/18 i njemu pripadajuće tablice, utvrdio tužitelja infrastrukturnim operatorom. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, EKI, je utvrđena u Elaboratu na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1, koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova, koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporavanom rješenju, pa su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju, radi čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja, kao stranku u postupku. Dodatno navodi da je Tablica 1 popunjena sa svim potrebnim podacima, razmijenjena između tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Grad Trilj dostavio je sudu odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, te je zatražio naknadu troškova sa sastav odgovora na tužbu u iznosu od 8.760,00 kuna s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost od 2.190,00 kuna što ukupno iznosi 10.950,00 kuna.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tuženik je osporeno rješenje donio povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području zainteresirane osobe i utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Člankom 12. stavkom 1. točkom 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 29. stavka 1. ZEK-a propisano je da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga, te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske, te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

Prema ocjeni ovog Suda, tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja, koji je stranka u postupku, slijedom čega nije osnovan prigovor

povrede odredbe članka 12. ZEK-a u vezi s člankom 17. stavkom 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Zainteresirana osoba je podnijela zahtjev, pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. ZEK-a prema kojoj upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine pred tuženikom može pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a kao i utvrđivanje količine i vrste ove infrastrukture te visinu naknade za pravo puta za tu EKI.

Povodom zahtjeva Grada, u provedenom postupku su, za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da postoji povreda nadležnosti.

Ocjenjajući provedeni upravni postupak, s obzirom na prirodu predmetne uprave stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stajalištu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrekom osporenog rješenja pravilno riješio predmetnu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbe članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.). Shodno navedenom članku Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI. Tužitelj, nesporno, raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio. Elaborat je sastavni dio osporenog rješenja.

Odredbe članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta daju formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Imajući na umu navedeno proizlazi da osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat, koji je sastavio dio rješenja, sadrži vrste i površine zemljišta za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, pa je tužitelj obavezan sam izvršiti obračun.

Stoga, prema ocjeni Suda, u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojima upravlja ili su u vlasništvu Grada, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade, nije protivan odredbi članak 98. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a kao ni odredba članka 17. Zakona o općem upravnom postupku.

Na kraju, treba napomenuti da je navedeno u skladu i sa zaključkom donesenim na sjednici svih sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019., broj: 6 Su-479/19-3, prema kojem zaključku u primjeni članka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, koji je sastavni dio rješenja.

S obzirom na navedeno, ovaj Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim, pa je odlučeno kao u izreci ove presude na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), a odluka o

objavi presude u Narodnim novinama donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

Odluka o naknadi troškova spora koja se odnosi na sastav odgovora na tužbu od strane zainteresirane osobe, donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, te je zainteresiranoj osobi dosuđen trošak u iznosu od 3.125,00 kuna, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), dok je s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova spora odbijena.

U Zagrebu 19. rujna 2019.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

